

Hopcroft-Karpov algoritam: projektni izvještaj

Mario Borna Mjertan, seminar iz kolegija *Oblikovanje i analiza algoritama*
Matematički odsjek, Prirodoslovno-matematički fakultet, Sveučilište u Zagrebu
ak. godina 2023./2024., nositelj: Matej Mihelčić, doc. dr. sc.

Osnovno o problemu sparivanja

Definicija Sparivanje

Sparivanje u neusmjerenom grafu $G = (V, E)$ je podskup bridova $M \subseteq E$ takav da svaki vrh u V ima najviše jedan s njim incidentan brid u M .

Definicija Maksimalno sparivanje

Maksimalno sparivanje u grafu je sparivanje maksimalne kardinalnosti. Drugim riječima, to je sparivanje u koje ne možemo dodati više nijedan brid, odnosno bilo koji nadskup njega više nije sparivanje.

Definicija Bipartitan graf

Bipartitan graf je graf $G = (V, E)$ čiji se vrhovi mogu particionirati u dva disjunktna skupa V_1 i V_2 tako da svaki brid iz E spaja vrh iz V_1 s vrhom iz V_2 .

Hopcroft-Karpov algoritam daje način pronalaska maksimalnog sparivanja u bipartitnom grafu u $O(\sqrt{V}E)$. Jedan algoritam za pronalaska maksimalnog sparivanja već smo vidjeli u vidu Edmonds-Karpova algoritma za pronalaženje maksimalnog toka, što je nešto općenitiji problem, u seminaru kolege Polančeca. Velik broj problema može se modelirati kao način pronalaska maksimalnog sparivanja u bipartitnom grafu - Cormen et al. izdvajaju, recimo, dogovaranje termina za intervju za posao prema raspoloživosti intervjuera i kandidata. Osnovna ideja algoritma je inkrementalno povećavati veličinu sparivanja.

Napomena. Cormen et al. ne uvjetuju da se u *putu* u grafu ne ponavljaju čvorovi, odnosno definicija puta nije ekvivalentna onoj sa npr. Diskretne matematike. Utoliko naglašavam da je *jednostavan put* put bez ponavljanja čvorova, odnosno, *jednostavan put* je ekvivalentan pojam *putu* s Diskretne matematike. Analogna interpretacija se primjenjuje na pojam *jednostavnih ciklusa*.

Definicija M -alternirajuć put

Neka je M sparivanje u neusmjerenom grafu $G = (V, E)$. **M -alternirajuć put** je jednostavan put čiji bridovi alterniraju između pripadanja M i $E \setminus M$.

Definicija M -augmentirajuć put

Neka je M sparivanje u neusmjerenom grafu $G = (V, E)$. **M -augmentirajuć put** je M -alternirajuć put koji počinje i završava u $E \setminus M$.

Napomena. Ovo znači da M -augmentirajuć put sadrži čvor više iz $E \setminus M$ nego iz M , pa mora imati neparno mnogo bridova.

Napomena o notaciji. Za proizvoljne skupove A i B , s $A \triangle B$ označavamo simetričnu razliku $(A \setminus B) \cup (B \setminus A)$, a s $\#(A)$ kardinalnost skupa A .

Dokaz korektnosti

Lema 1

Neka je M sparivanje u proizvoljnom neusmjerenom grafu $G = (V, E)$ i neka je P M -augmentirajuć put. Tad je skup bridova $M' = M \triangle P$ također sparivanje u G i $\#(M') = \#(M) + 1$.

Dokaz. Pretpostavimo da P sadrži q bridova tako da ih je $\lceil q/2 \rceil$ sadržano u $E \setminus M$ i $\lfloor q/2 \rfloor$ sadržano u M . Označimo tih q vrhova s $(v_1, v_2), (v_2, v_3), \dots, (v_q, v_{q+1})$. P je M -augmentirajuć $\implies v_1$ i v_{q+1} su nespareni s obzirom na M , ostali vrhovi u P su spareni. Bridovi $(v_1, v_2), (v_3, v_4), \dots, (v_q, v_{q+1})$ pripadaju $E \setminus M$, a bridovi $(v_2, v_3), (v_4, v_5), \dots, (v_{q-1}, v_q)$ pripadaju M . Primjenom simetrične razlike dobivamo da bridovi $(v_1, v_2), \dots, (v_q, v_{q+1})$ pripadaju M' , dok $(v_2, v_3), \dots, (v_{q-1}, v_q)$ pripadaju $E \setminus M'$. Svaki vrh v_1, \dots, v_q, v_{q+1} sparen je s obzirom na M' te M' dobiva dodatan brid u odnosu na M . Ostali bridovi i vrhovi u G nisu zahvaćeni promjenom iz M u M' . Slijedi da je M' sparivanje u G i $\#(M') = \#(M) + 1$. \square

Korolar 2

Neka je M sparivanje u proizvoljnom neusmjerenom grafu $G = (V, E)$, te neka su za neki $k \in \mathbb{N}$ s $P_i, i = 1, \dots, k$ dani M -augmentirajući putevi u parovima disjunktih vrhova. Tad je $M' = M \triangle (\cup_{i=1}^k P_i)$ sparivanje u G te $\#(M') = \#(M) + k$.

Dokaz. Korištenjem asocijativnosti simetrične razlike i matematičkom indukcijom iz prethodne leme.

Lema 3

Neka su M i M^* proizvoljna sparivanja u grafu $G = (V, E)$ te neka je $G' = (V, E')$ graf za $E' = M \triangle M^*$. Tad je G' disjunktna unija jednostavnih puteva, jednostavnih ciklusa i/ili izoliranih vrhova. Bridovi u svakom takvom jednostavnom putu ili ciklusu alterniraju između M i M^* . Ako je $k(M^*) > k(M)$, tad G' sadrži barem $k(M^*) - k(M)$ vrhovno-disjunktnih M -augmentirajućih puteva.

Dokaz. Svaki vrh u G' stupnja je najviše 2, budući da najviše dva brida iz E' mogu biti incidentna s vrhom: najviše jedan iz M i najviše jedan iz M^* .

\implies Svaka komponenta povezanosti je ili izolirani vrh ili jednostavan put s bridovima koji alterniraju između M i M^* ili jednostavan ciklus parne duljine s bridovima koji alterniraju između M i M^* .

Definicija E' i $k(M^*) > k(M) \implies E'$ mora sadržavati $k(M^*) - k(M)$ više vrhova iz M^* nego iz M .

Svaki ciklus u G' ima paran broj bridova povučenih alternirajuće iz M i $M^* \implies$ svaki ciklus ima jednako bridova iz M i M^*

\implies jednostavni putevi u G' su razlog $k(M^*) - k(M)$ više bridova iz M

Svaki put koji sadrži različit broj bridova iz M i M^* pripada jednom od dva slučaja:

1. počinje i završava s bridovima iz $M \implies$ sadrži jedan rub više iz M
2. počinje i završava s bridovima iz $M^* \implies$ sadrži jedan rub više iz M^*

E' sadrži $k(M^*) - k(M)$ više rubova iz M^* (nego iz M) \implies barem je $k(M^*) - k(M)$ puteva iz slučaja 2, pri čemu je svaki od njih M -augmentirajuć. Budući da svaki vrh ima najviše dva incidentna brida iz E' , ti putevi moraju biti vrhovno disjunktni. \square

Korolar 4 (uvjet zaustavljanja)

Sparivanje M u grafu $G = (V, E)$ je maksimalno sparivanje $\iff G$ ne sadržava M -augmentirajuć put.

Dokaz. Obratom po kontrapoziciji u oba smjera.

$[\implies]$

Obrat po kontrapoziciji glasi: G sadržava M -augmentirajuć put $\implies M$ nije maksimalno sparivanje u G .

Tvrdnja slijedi direktno iz Leme 1, definicije M -augmentirajućeg puta i maksimalnog sparivanja.

$[\impliedby]$

Obrat po kontrapoziciji glasi: M nije maksimalno sparivanje $\implies G$ sadržava M -augmentirajuć put.

Neka je M^* maksimalno sparivanje takvo da je $k(M^*) > k(M)$. Tad iz Leme 3 direktno slijedi tvrdnja. \square

1. $M = \emptyset$
2. **ponavlja**
3. | neka je $\mathcal{P} = P_1, \dots, P_k$ maksimalan skup vrhovno-disjunktnih najkraćih M -augmentirajućih puteva
4. | $M = M \triangle \cup_{i=1}^k P_i$
5. **dok vrijedi** $P \neq \emptyset$
6. **vra**ti M^{**}

Korolarom 4 smo dokazali korektnost Hopcroft-Karpovog algoritma.

Složenost

Hopcroft-Karp se može implementirati u $O(\sqrt{V}E)$ vremenu. Cormen et. al pokazuju da se petlja ponavlja $O(\sqrt{V})$ puta te predlažu implementaciju kojom je određivanje maksimalnog skupa vrhovno-disjunktnih najkraćih M -augmentirajućih puteva složenosti $O(E)$. Elegantan dokaz se može naći u *Introduction to Algorithms*.

Njihova implementacija se odvija u tri faze: formiranjem usmjerene verzije G_M neusmjerena bipartitna grafa G , zatim stvaranjem usmjerenog acikličkog grafa H iz G_M varijantom BFS-a te konačno pronalaskom maksimalnog skupa vrhovno disjunktnih najkraćih M -augmentirajućih puteva varijantom DFS-a na transpoziciji H^T od H , pri čemu transpozicijom usmjerena grafa smatraju graf s obrnutim smjerovima svaka pojedinačna brida. Sličan pristup koristi i moja implementacija, a razlika je u tome što formira niz udaljenosti čvora od trenutna sparivanja u BFS-u određujući koji putevi se mogu naći kao najkraći M -augmentirajući te DFS-om pronalazi vrhovno disjunktan najkraći put.

Empirijska analiza

Implementacija algoritma testirana je kroz dva parametrizirana testa na nenasumičnim grafovima. Kompilacija i izvršavanje s `cmake . && cmake --build . && ./main [t1_vc_max] [t1_iteration_count] [t1_logic] [t2_iteration_count] [t2_logic]`.

Aparatura za testiranja podržava dvije logike generiranja bridova:

- logika 0, koja za $V = V_1 \cup V_2$ daje $E = V_1 \times V_2$ (simulira gust graf, što je loš slučaj za ovaj algoritam)
- logika 1, koja daje $A(E) = \lfloor \sqrt{V} \rfloor$ (relativno rijedak graf, što je dobar slučaj za ovaj algoritam)

Test 1 je parametriziran ograničenjem na broj vrhova `[t1_vc_max]` i logikom generiranja bridova `[t1_logic]`. Provodi testiranje na grafovima sa 6, 7, 8, ..., `t1_vc_max` vrhova u danoj logici

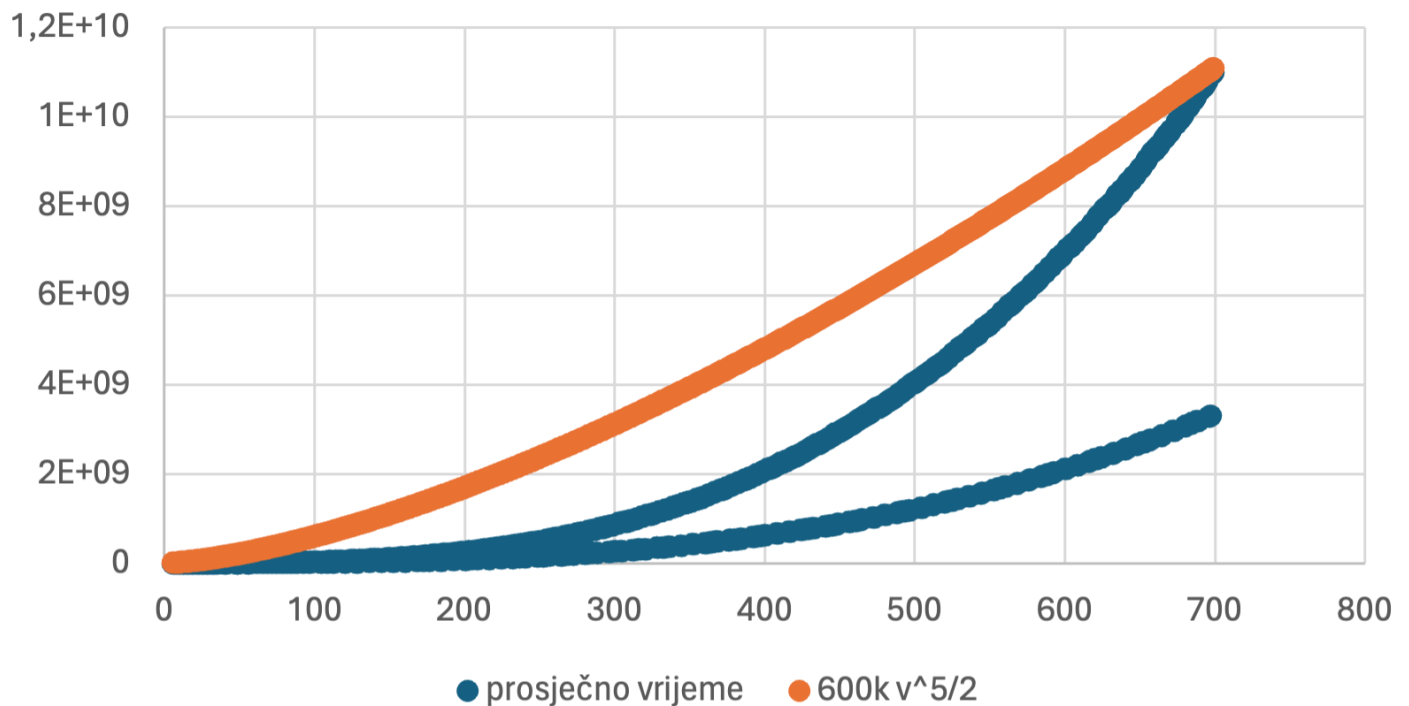
generiranja (što određuje broj bridova), ponavljajući svaki test `[t1_iteration_count]` puta. Ovaj test podržava `t1_logic: 2` vrijednost za testiranje obje logike.

Test 2 je parametriziran brojem iteracija `[t2_iteration_count]` i logikom generiranja bridova `[t2_logic]`. Ne podržava vrijednost `t2_logic: 2`. Provodi testiranje na grafovima sa 650, 1000, 2500, 5000, 8000 i 10 000 vrhova u danoj logici generiranja.

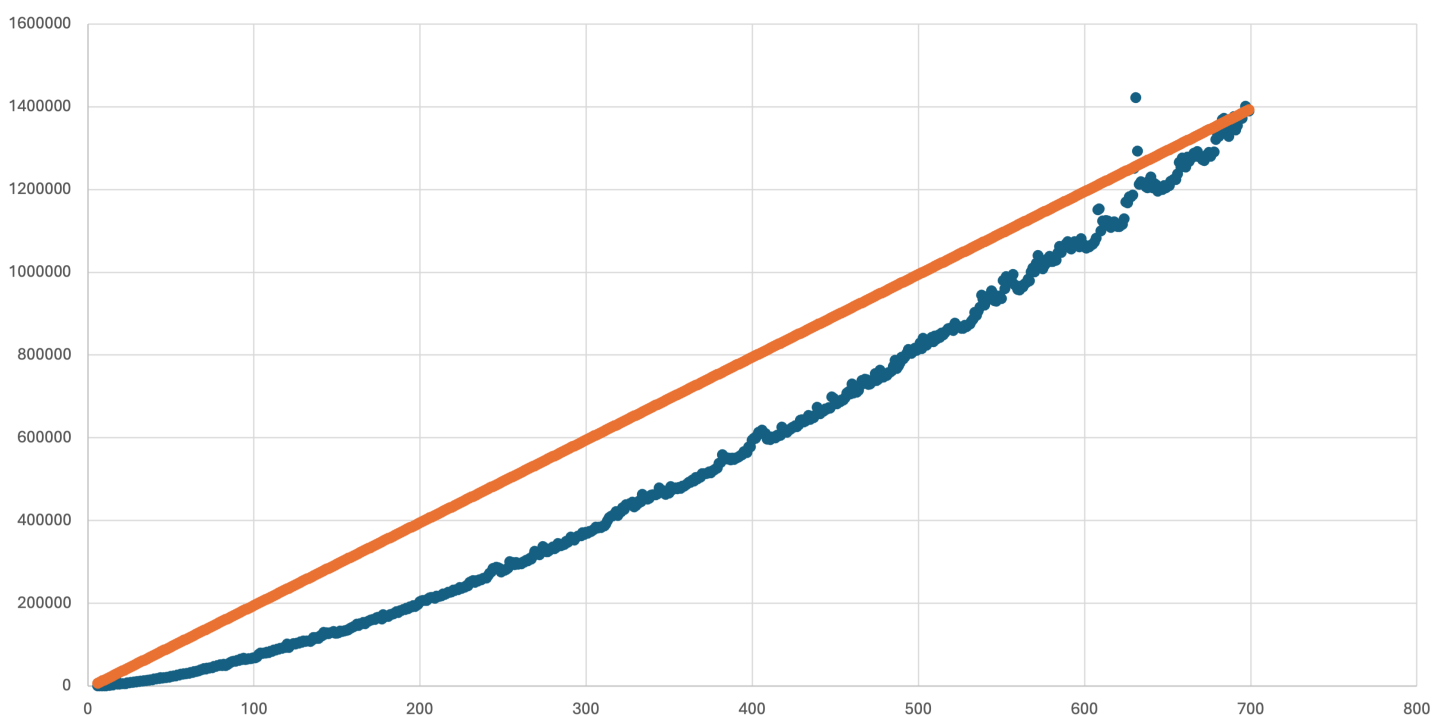
Neobrađeni rezultati testova su priloženi u repozitoriju. Prema rezultatima iz prethodne točke, lagano dobivamo da u logici 0 (dopustimo si malo neformalnosti i označimo $\mathcal{K}(V) =: V$) očekujemo da vrijeme izvršavanja u najgorem slučaju iznosi $O(V^{\frac{5}{2}})$, odnosno $O(V)$ u logici 1. Na svim grafovima smatrat ćemo da x -os predstavlja broj vrhova grafa, a y -os prosječno vrijeme izvršavanja u naznačenim jedinicama. Također ćemo smatrati da je sve

Procesor na kojem se provodilo testiranje je Apple M1 Pro. Na procesoru se dinamičko upravljanje frekvencijom ne može kontrolirati, a ista ovisno o jezgri i odlukama OS-a može varirati između 600 i 3220 MHz. U repozitoriju je priložen `powermetrics -s cpu_power -n 1` ispis. Pretpostavljam da je isto uzrok devijacijama (tj. prekidima u krivuljama prosječnog vremena odnosno činjenici da ih imam dvije ponegdje) koje vidimo na grafovima, budući da algoritamski uzrok tomu nisam našao i da ne vidim nikakva uzorka u prosječnu vremenu između točaka.

Test 1, V bridova, 20 iteracija, ns

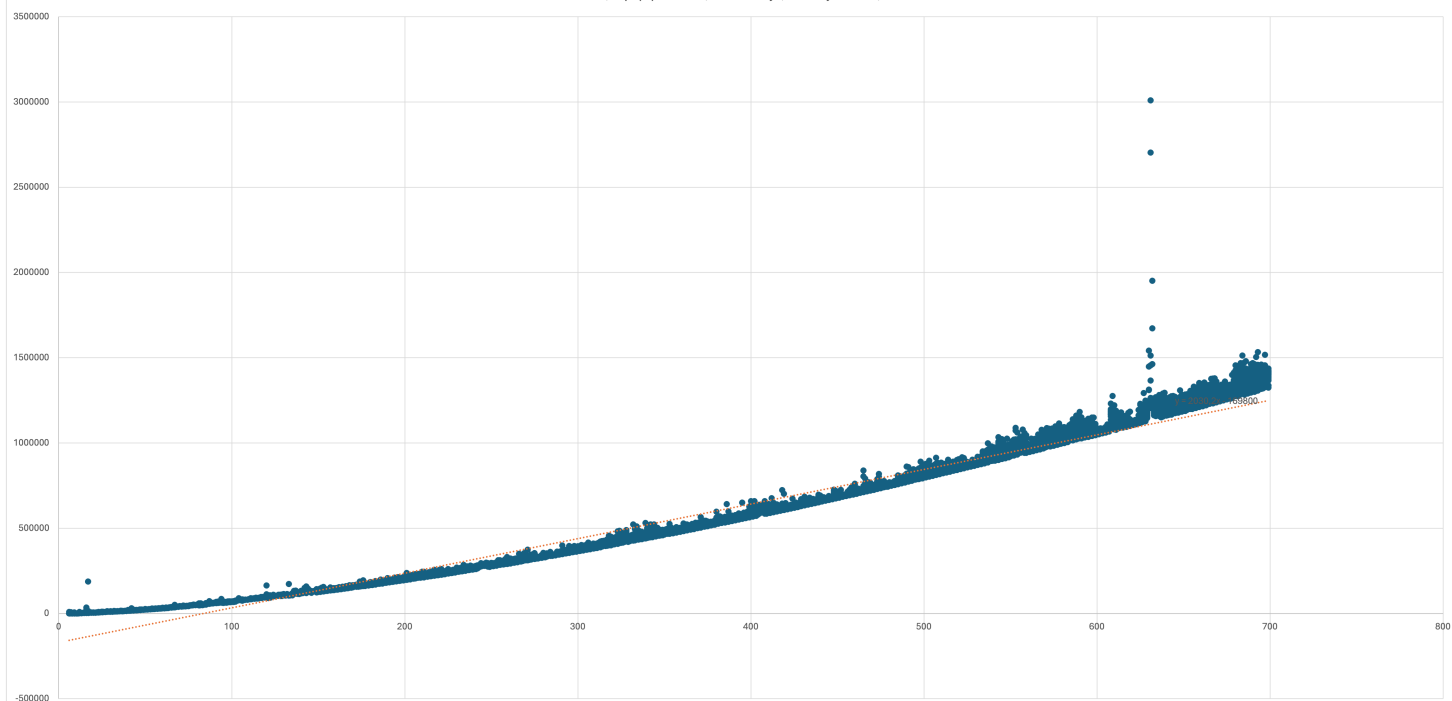
Test 1, sqrt(V) bridova, 20 iteracija, ns, uprosječeno

Oba grafa prikazuju prosječne vrijednosti za pojedini broj vrhova u logici 0, odnosno 1, respektivno u testu 1 za grafove s 6 do 700 vrhova na 20 iteracija. Iz njih možemo tvrditi da, do na outliere koji mogu biti uzrokovani vanjskim faktorima, u logici 0 doista imamo ogradu $O(V^{5/2})$ (ne nužno blisku), a u logici 1 imamo pravac.

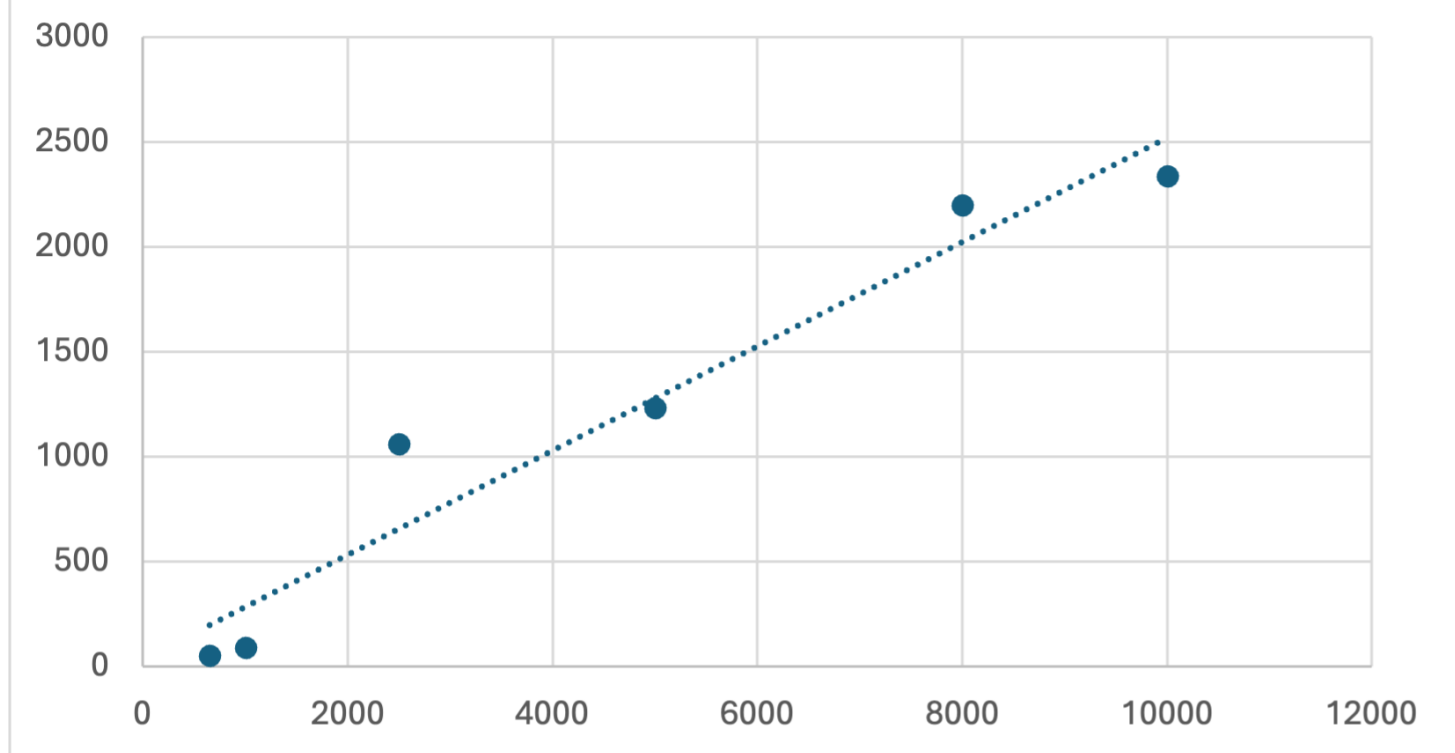
Plotanjem svih vrijednosti u logici 1 na 20 iteracija nam se to i potvrđuje, doduše uz jasno vidljive outliere i varijaciju u brzini izvršavanja.

Test 1, sqrt(V) bridova, 20 iteracija, sve vrijednosti, ns

Analogno u testu 20 provedenom na 2000 iteracija u logici 2 dobivamo ovo za prosječne vrijednosti, što ponovno možemo opravdati s utjecajem operativnog sustava i procesorskog upravljanja energijom.

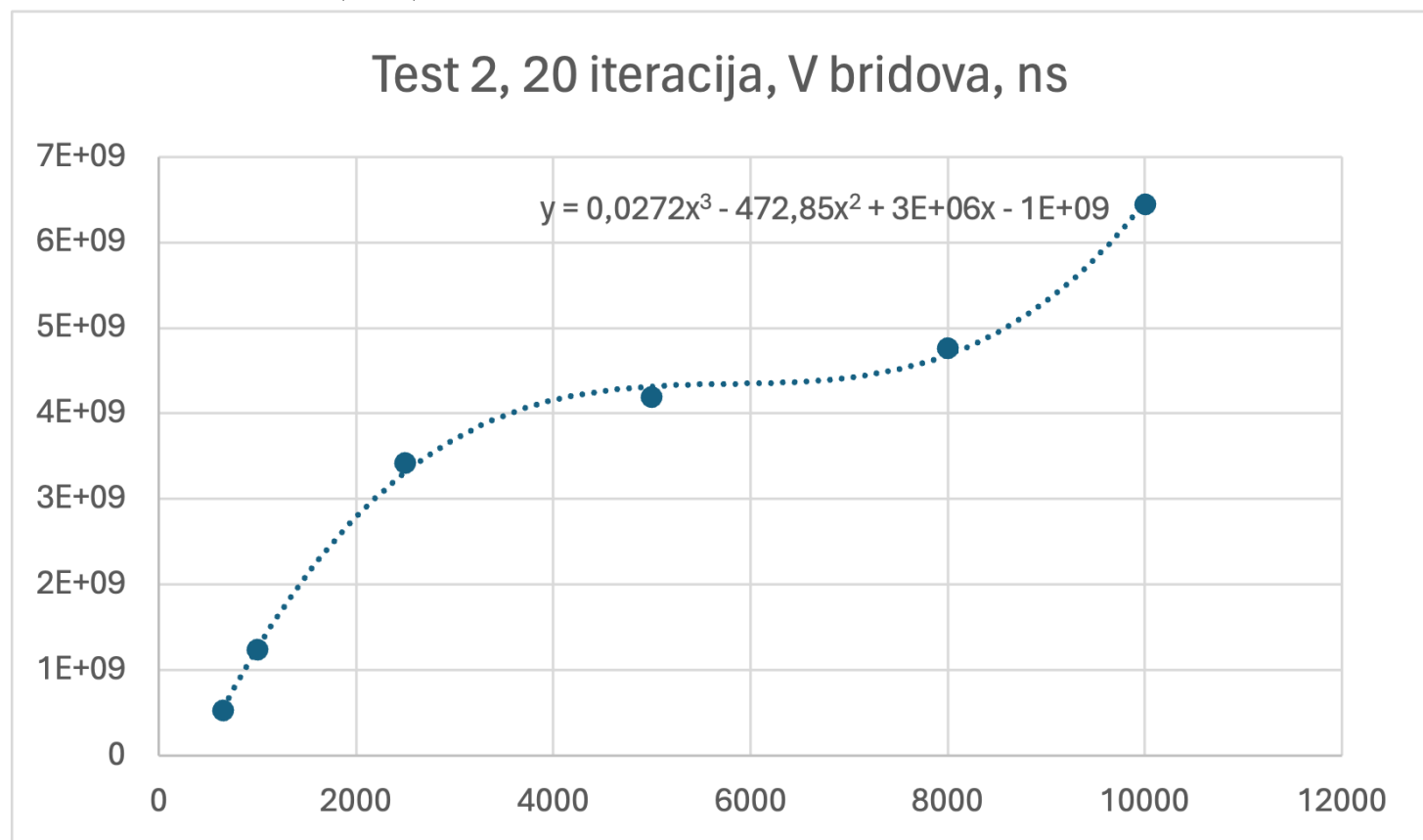
Test 2, 2k iteracija, sqrt(V) bridova, us

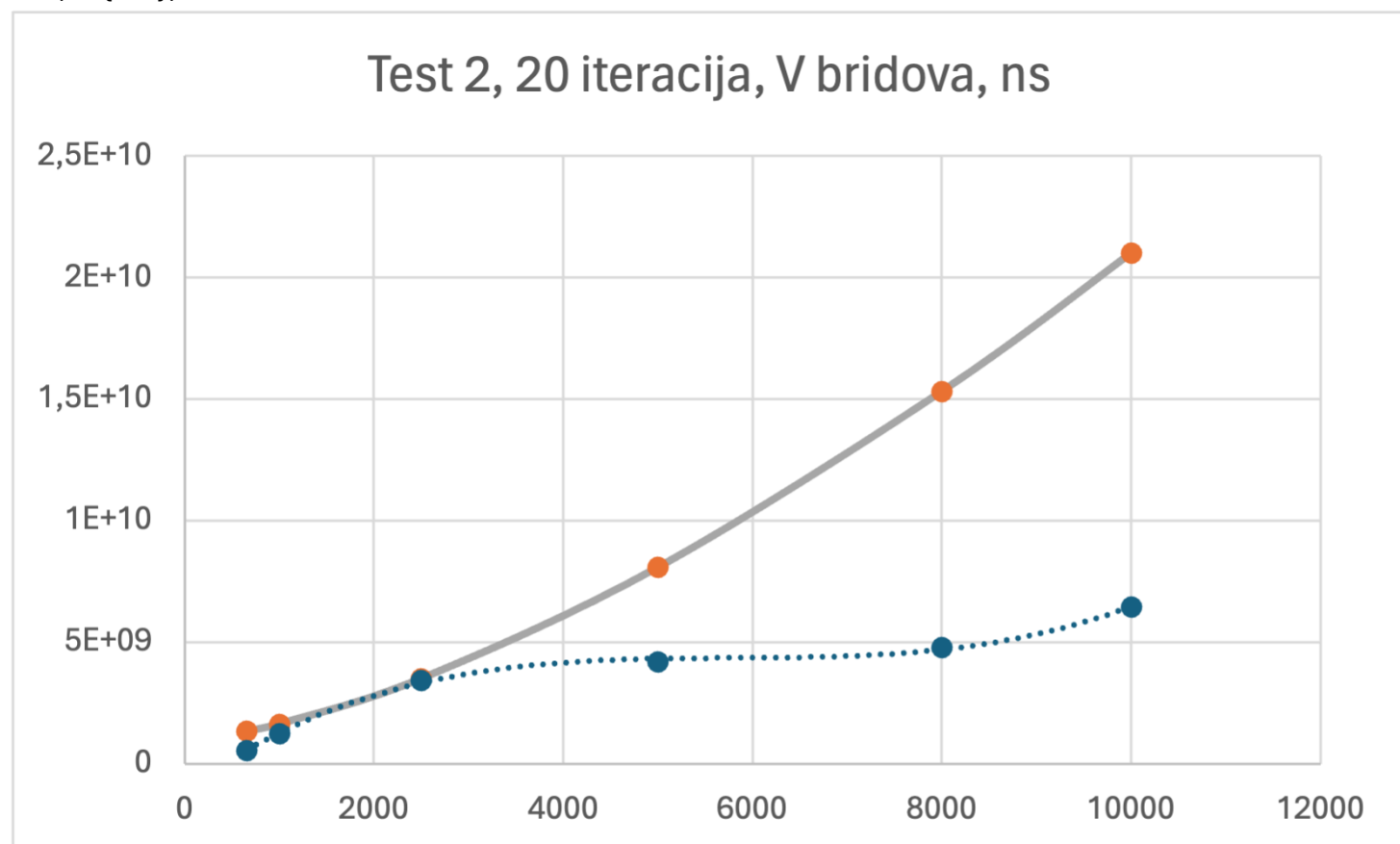
Provodeći test 2 u logici 1 na 20 iteracija vidimo da se isto poklapa s našim očekivanjem $O(V^{5/2})$

Kad interpoliramo točke u testu 2 polinomom stupnja 3, koeficijent uz x^3 je poprilično malen, pa nam to sugerira da ne trebamo odbaciti ocjenu koju smo dobili teorijski, odnosno da nemamo

razloga vjerovati da $O(V^{5/2})$ nije dobra ograda.

Ako na isti graf dodamo npr. $20000V^2 + l$ imamo još jedan razlog za vjerovati da je ograda $O(V^{5/2})$ u redu:

Literatura

- Thomas H. Cormen, Charles E. Leiserson, Ronald L. Rivest, Clifford A. Stein: *Introduction to Algorithms (4th edition)*, 2022, The MIT Press

- [Hopcroft-Karp algorithm, Wikipedia](#)
- Bruno Polančec: [Edmonds-Karp algoritam](#), seminar iz kolegija *Oblikovanje i analiza algoritama*, 2023./2024.
- [Apple M1 Pro benchmarks, Notebookcheck.net](#) i [Find Clock Speed on M1 Mac, Apple Developer Forums](#) u diskusiji oko linkova

Repozitorij ovog seminara: <https://github.com/mbmjertan/oaa-hk>